

процесу управління ним. Адже він передбачає визначення свого положення на ринку, аналіз можливостей, вивчення ринкового середовища функціонування, аналіз рівня конкурентної боротьби, прогноз зміни кон'юнктури ринку, визначення стратегії розвитку тощо. Кінцевою метою результативного управління маркетинговою діяльністю має стати раціональна взаємодія зовнішнього та внутрішнього середовища функціонування туристичного підприємства, вмиле використання його потенціалу як основи формування маркетингових можливостей.

Оскільки товарна політика підприємства є найбільш пріоритетним напрямком маркетингової діяльності будь-якого підприємства, її аналіз має надзвичайно важливе значення.

Досвід країн з розвинутою економікою свідчить про те, що туризм є одним із високорентабельних видів підприємницької діяльності. При цьому туризм одночасно стимулює збільшення обсягу виробництва товарів і реалізації послуг, активізує підприємницьку діяльність, позитивно впливає на диверсифікацію економіки. Значення туристичного бізнесу постійно зростає і як виду підприємницької діяльності, і як соціального явища, так як є значним джерелом поповнення державного бюджету України, а також вагомим чинником створення нових робочих місць і посилення престижу країни в світовому співтоваристві[3].

Соціальне значення туризму полягає у забезпеченні відновлення життєвих сил людини, раціонального використання вільного часу, підвищення освітнього рівня. Розвиток туризму в Україні істотно впливає на такі сектори економіки як транспорт, торгівля, зв'язок, будівництво, сільське господарство, виробництво товарів широкого вжитку, і є одним з найперспективніших напрямів структурної перебудови економіки. У свою чергу важливими факторами розвитку туристичної галузі є природно-рекреаційний та історико-культурний потенціал країни.

Туристичне підприємство «Оксамит-КЛ» надає клієнтам тільки ті послуги, які користуються попитом, для відпочинку пропонуються найкращі курорти, відпочинкові комплекси та готелі. Кожного дня працівники підприємства відслідковують появу нових місць для відпочинку, проводять переговори з їхніми власниками і лише після цього направляють туди своїх клієнтів. Для фірми важливо запропонувати клієнту будь-який відпочинок, у будь-якій точці світу, адже постійне оновлення місць відпочинку означає й постійне поновлення "асортименту послуг", що в результаті допомагає утримати постійних клієнтів та залучити нових [5].

ЛІТЕРАТУРА

1. Буряк П. Ю., Карпінський Б. А., Карпова Я. Ю. Маркетинг: навчальний посібник / П. Ю. Буряк, Б. А. Карпінський, Я. Ю. Карпова. – К. : ВД "Професіонал", 2005. – 320 с.
2. Ламбен Ж. Ж. Стратегический маркетинг. Европейская перспектива / Ж. Ж. Ламбен. – Пер. с франц. – СПб. : Наука, 1996. – 589
3. Лук'янець Т.І. Рекламний менеджмент: Навч посібник / Т. І. Лук'янець. – 2-ге вид., доп. – К. : КНЕУ, 2003. – 440 с.
4. Ромат Є. В. Реклама / Є. В. Ромат. – СПб. : Питер, 2003. – 560 с.
5. Туристичне підприємство «Оксамит-КЛ» [Електронний ресурс]: - Режим доступу: <http://oksamit-resort.com.ua/uk/golovna.html> - назва з екрану.

Кардаш Д.

Науковий керівник – доц. Питуляк М. Р.

СУЧАСНИЙ СТАН ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ У ПІДГАЄЦЬКОМУ РАЙОНІ

Мета статті: проаналізувати сучасний стан землекористування в Підгаєцькому районі.

Земельні ресурси – це найважливіша частина природного середовища, що характеризується просторовим розміщенням, рельєфом, ґрунтовим покривом, рослинністю, надрами, водами, виступає головним засобом виробництва в сільському і лісовому господарстві, а також просторовим базисом для розміщення усіх галузей господарства.

При класифікації земельного фонду під землями розуміють генетично самостійні ділянки самої верхньої, найбільш активної частини суші, що є основним засобом виробництва в лісовому та сільському господарстві, з характерною їм природно-господарською якістю, яка визначає призначення і використання земель, а також заходи їхньої охорони та окультурення. В процесі вивчення і класифікації земельного фонду виділяють ділянки території, що характеризуються не лише однаковим ґрунтовим покривом, але і всіма іншими умовами від яких залежить переважаючий спосіб їхнього використання (клімат, характер водного і теплового режимів, рельєф, експозиція схилів, конфігурація ділянок, показники природної або штучної родючості) [4; 5].

Земельні ресурси – це сільськогосподарські землі та інші земельні ділянки, які використовуються або можуть бути використаними при сучасному рівні розвитку продуктивних сил суспільства в різних галузях діяльності людини.

Класифікація земель передбачає їхній розподіл за найбільш характерними ознаками. Згідно земельного законодавства основною ознакою є цільове призначення земель – нормативне цільове

використання, встановлений у нормативному порядку правовий режим використання, залежно від видів діяльності суб'єктів права власності на землю та права користування землею або суспільних інтересів.

За цільовим призначенням землі України поділяються на дев'ять категорій: землі сільськогосподарського призначення; землі житлової та громадської забудови; землі природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення; землі оздоровчого призначення; землі рекреаційного призначення; землі історико-культурного призначення; землі лісового фонду; землі водного фонду; землі промислового, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення [1].

- Оскільки земельні ресурси найбільше залучені в процес сільськогосподарського виробництва, тому відбувається активна взаємодія в системі "людина-природа". Це і вимагає використання системного підходу при дослідженні проблем сільськогосподарського природокористування.

- З позицій системного підходу аналіз землекористування розглядається з таких аспектів [2], зокрема:

- оцінка рівня сільськогосподарської освоєності, оскільки сільськогосподарська освоєність є складовим елементом раціонального землекористування;

- оцінка залучення земель в активний сільськогосподарський обіг, яка включає відомості про характер використання земель на основі даних про структуру сільськогосподарських угідь, використання земель в межах кожного виду угідь, і стан землекористування. Показником інтенсивності використання земель є рівень їх родючості. Рівень інтенсивності використання земель може бути різним в межах кожного виду;

- оцінка рівня ефективності використання пов'язана з рівнем виробництва, тобто з максимальною кількістю продукції, яку отримують з одиниці земельної площі при найменших затратах.

Загальна площа району станом на 2017 рік складає 49638 га, з них сільськогосподарських угідь 35517,8 га, в тому числі ріллі – 2047,5 га, Під багаторічними насадженнями зайнято 391,3 га, сіножатями – 1376,5 га, пасовищами – 4702,5 га. Під господарськими будівлями і дворами зайнято 451,5 га, під господарськими шляхами і прогонами – 448,7 га. Ліси займають 9809,9 га, забудовані землі – 1817,7 га, відкриті заболочені землі – 209,6 га, відкриті землі без рослинного покриву – 845,4 га, води – 535,6 га, [3].

У структурі земельного фонду спостерігається значне переважання частки сільськогосподарських земель - 71,6%.

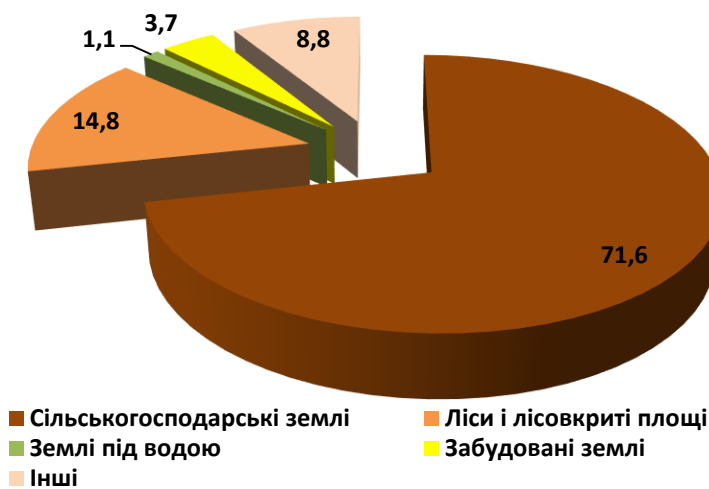

Рис. 1. Земельний фонд Підгаєцького району, %.

Площа сільськогосподарських угідь Підгаєцького району складає 35517,8 га. Найбільшу частку в межах району займає рілля – 81,8%, друге місце займають пасовища – 13,2%, частка сіножатей в районі становить – 3,9%, багаторічних насаджень – 1,1% (Рис. 1).

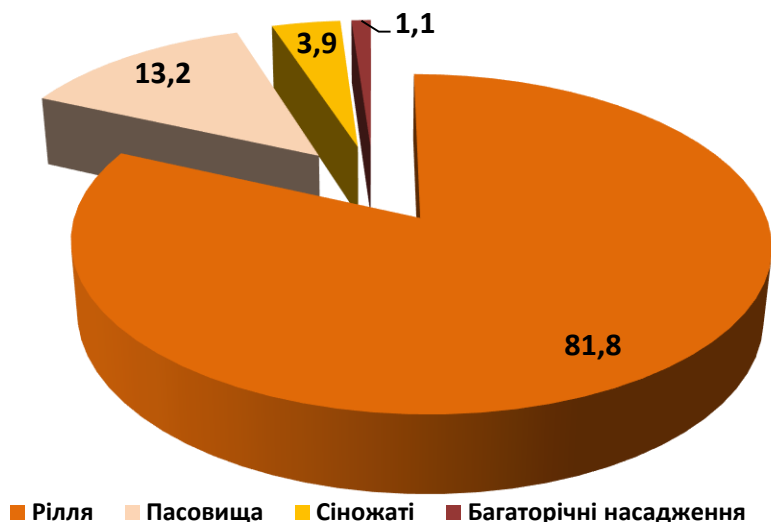

Рис. 2. Структура сільськогосподарських угідь (%)

Орні землі займають найбільші площі в структурі сільськогосподарських угідь району. Найбільша площа орних земель в Голгочанській (2417,7 га), Новосілівській (2330,1 га), Поплавській (2119,5 га), Староміській (2149,23 га) сільських радах. Частка орних земель коливається від 61% в Литвинівській до 92,9% в Бронгалівській сільських радах.

Частка сіножатей і пасовищ найбільшою є в Литвинівській (36,8%), Вербівській (36,1%) сільських радах, а найменшою – в Поплавській (5,3%) та Бронгалівській (6,%%) сільських радах.

Найменші площі в сільських радах району займають багаторічні насадження – від 3 га в Юстинівській сільській раді до 44,1 га в Гнильченській сільській раді.

Отже, високий рівень сільськогосподарської освоєності території спричинений комплексом природних та соціально-економічних чинників основними з яких є:

- наявність придатних для активного сільськогосподарського землекористування ґрунтів;
- сприятливі агрокліматичні умови території;
- історично зумовлене сільськогосподарське природокористування регіону;

ЛІТЕРАТУРА

1. Земельний кодекс України: Коментар. - Харків: ТОВ «Одісей», 2002. - 600 с.
2. Веденичев П.Ф. Экономические проблемы использования земельных и водных ресурсов в сельском хозяйстве. / П.Ф.Веденичев, В.М.Трегобчук, Т.А.Козлова. К.: Наукова думка, 1978. – 199 с.
3. Головне управління Держземагентства в Тернопільській області [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://terland.gov.ua/>
4. Магазинчиков Т.М. Земельний кадастр: Підручник. / Т.М.Магазинчиков. - Львів: Світ, 1991. - 452 с.
5. Паньків З.П. Земельні ресурси: Навчальний посібник. / З.П.Паньків. – Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. - 272 с.

Савка О.

Науковий керівник – викл. Пушкар О. І.

РІВЕНЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ ШКІЛ ПІДГАЄЦЬКОГО РАЙОНУ УЧНЯМИ, ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР ЇХ РОЗВИТКУ

Однією з головних функцій сучасної держави є забезпечення доступної та якісної освіти. Новий «Закон про освіту» зумовив бурхливі суспільні перетворення в даній галузі та вніс корективи до функціонування освітнього комплексу держави. Як наслідок здійснюється оптимізація кількості шкіл, введено 12-річне навчання в школі, змінено підходи до викладу навчального матеріалу [1]. Проте, основою функціонування початкової та середньої освіти є забезпечення навчальних закладів учнями. Скорочення їхньої кількості стає причиною низки проблем: зменшується середня наповнюваність класів (шкіл), а відтак і їх кількість; в результаті зменшується кількість вчителів. Ця проблема особливо загострена в сільській місцевості.

Сучасні проблеми освітнього комплексу розглядалися в працях М.А. Абрамова, М.І. Білецького, І.О. Горленко, І.М. Дудника, С.О. Ковальова, Н.П. Лебідь, Л.А. Меркушевої, М.М. Паламарчука, Флінти Н.І. та інших.

Мета статті полягає у дослідженні рівня забезпеченості шкіл Підгаєцького району учнями, з метою виявлення особливостей їх розподілу.